

דברי הכפר



ראש חודש - כ ס ליו

השם כסליו מקורו באכדית - כיסילימו,
שפירושו לא ידוע...
מזל כסליו הוא קשת. לפי אמונת הבבלים
שלט נרגל, אל המלחמה, בחודש זה. ייתכן
שכסליו מקורו בכסיל, אוראן, האליל-הצייד,
איש-הצייד של האלילה אפטמיס, שנקבע כקבוצת
כוכבים בשמיים....

לפי המסורת העברית נקבע חודש כסליו במזל
קשת, כי הוא חודש גשום והקשת נראת בו
תכופות במשך היום. וגם לזכר החשמונאים,
שאחזו בקשת ונלחמו על שחרור עם ישראל...
בלוח גזר נקראים כסליו וטבת בשם ירחו
זרע - חודשי הזריעה

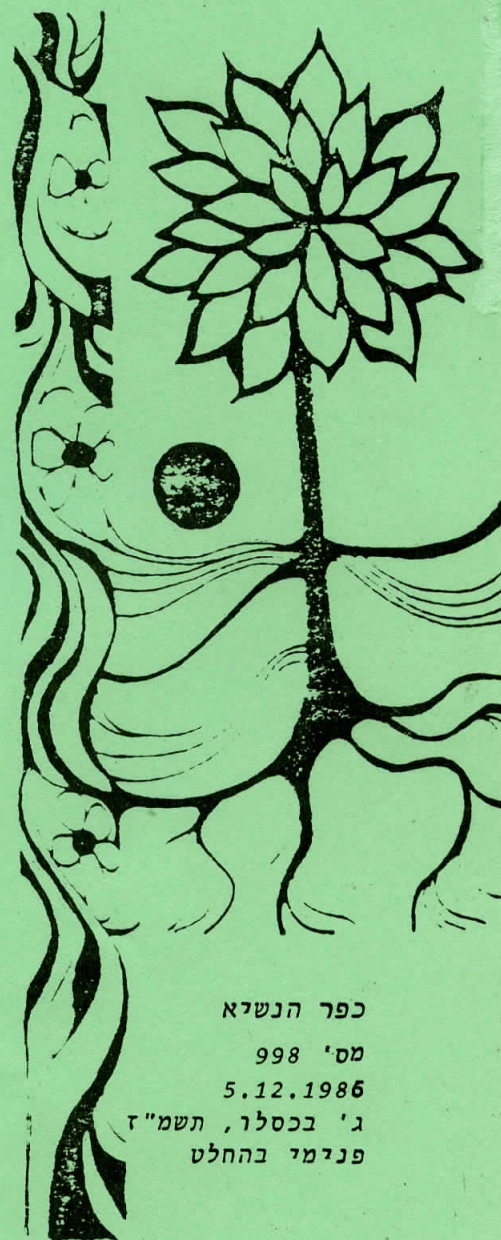
הטמפרטורה היומית הממוצעת:

תל אביב - 14.7

ירושלים - 11

(כפר הנשיא - ברררר....)

(מחזור הצומח והחי - אליעזר שמאלי)



כפר הנשיא

מס' 998

5.12.1986

ג' בכסלו, תשמ"ז

פנימי בהחלט



חזל טוב... חזל טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

8.12. איבן לוי
דני פרידלנדר

9.12. שגיא כץ
פרי פינק

10.12. אמרי סולומון
יואב רובינסון

11.12. עיינה איתם (נכדה של ארנברג)

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

10.12. חנה ודוד פרנקלין

11.12. דיאן וג'ירי ניימרק

12.12. ג'וני טנא
גילה מדר
אביטל נאי
איתי בן-זאב

13.12. אפרים מעין
מרים המאירי
דני סמברג

להולדת הבת - הנכדה - הנינה

להורים - עליזה וקווין
לסבים - כוכבה ויוסף

להורי הסבתא - לילי ואברי -
שפע ברכות!

מה נשמע?

* הפסדת את המסיבה לרמי וליאובי כי הייתי בחופש, אמרו לי ש-"כיתת 'חרמון' (לשעבר) דאגו למסיבה, ויחד עם הוותיקים הצליחו להכין לנו 'זינפי של תוכנית', כולם בהנו, מאחלים לכם, רמי וליאובי, חיים מאו-שרים בביתנו בכפר הנשיא.

* ראינו את המודעה על "דינו" הכלב של יניב בן-יהודה שנעלם מביתו החדש בגדוד? זה סיפור מעניין. (אפשר לקרוא אותו בהמשך העלון).

* מיכה לפשיץ הצטרף להלן שכבר נמצאת אצל משפחתה באנגליה. חופש טוב לשניכם! תחזרו מהר, מחכים לכם בבית, כדי לדווח ב"מה נשמע"!

* איזו פעילות בכפר הנשיא! חוגים אזוריים, ישיבות של ועדות, הרצאות, והשבוע הסרט "שוואה" בכפר בלום. חברים נסעו ערב אחד לחמש שעות + ג'בוע שעות למחרת, והגיעו הביתה אחרי 1.00 בבוקר. מי צריך לישון הרבה?

* ובאותו שבוע ערב שקופיות של איתן ג. חברים שהיו שם מצאו את הערב מאוד מעניין ומחכים לעוד ערבים כאלה.

* ביום ב' היה ערב הסבר ותשובות לשאלות בנושא "פלוריד במיים". ד"ר דוד פרנקלין הביא את ד"ר קלמן, מנהל מחלקת הבריאות לשן, ואת פרופסור פדה. מכפר הנשיא השתתפו כ-10 חברים, ועוד חברים מעמיעד, מחניים וגדות. הנושא יובא לאספה להחלטה.

* ביום ג' סלע הקטן שלנו יצא לטייל עם ילדי הפעוטון ותוך כדי משחק חתך את העפעף. רבקה נסעה איתו לב"ח צפת, אחרי שתפרו את החתך כאן עם הרדמה. נקווה שעד שתקבלו את "דברי הכפר" כבר יהיו בבית.

** בנינו---בנינו---מה עושים?
התגייסו: אורלי וויסבורט, לילך הדר, צילה מסר, שרי בלגורי.
שפוף קל. אומרים שהטירונות עוברת מהר!!

השתחררו: רותם פרלסון, מרגלית סמברג, קרן אפרוט, אמירה אגלסברג, גיל קולנס ונתן אפשטיין. ברוכים הבאים. טוב לראות אתכם בבית. תנוחו---לנשום עמוק--- ואז להגיע להחלטות---

נסיעות לחו"ל: עמוס ניצן נסע לפני שבוע. מיכי גנסלב ויריב פרימוסט יסעו ביום ב'. תהנו מהחופש. תעשו כייף! תלמדו מנסיון החיים ותחזרו הביתה. בינתיים תשארו בקשר איתנו.

* הנרי ש. חזר מאנגליה אחרי ביקור בענייני המפעל. ברוך שובך הביתה הנרי!

* בימים קרים אלה, כשתנורי החימום עובדים כמלוא עוצמתם, אל לנו לשכוח לפתוח חלון אחד לאורור (כדי לתת אפשרות לוורוסים ולחידקים לצאת?).

* מבצע איתור הכינים בהילוך גבוה, בעזרתה של אוולין, העושה עבודה נהדרת. ההורים מתבקשים לעזור.

* מה נשאר? שיהיה לנו מזג אוויר מתאים צרכינו בקיבוץ, ובכלל בארץ. לא לשכוח להתלבש לפי השינויים מהיום לערב!

ל ב ר י א ו ת, ושבת שלום

נ ט ע

על אחריות ורשלנות

מחובתה של החברה לדעת את הפרטים, (ולו רק כדי למנוע חרושת של שמועות), נזאת בכדי שתוכל להתאים לעצם המקרה, סת"כ אחרינתו של חבר לחברה שבה הוא חי לא נמדדת בכסף, כי אנוחנו לא עובדים תמורת משכורת. אנוחנו בכל זאת מחייבים בכסף במקרים מסוימים (קנסות וכו'). זה סמלי בלבד. אחריותו כן נמדדת במצפון שלו כלפי החברה, החבר חייב לדעת שאם נהג ברשלנות לגבי רכוש או החלטות החברה, עליו לתת דין וחשבון לחברה. זה למעשה הנשק היחיד שיש לחברה כדי לפתח את חוש האחריות של החבר לחברה.

אינני רואה בתהליך זה השפלה מכל סוג שהוא, אלא תהליך טבעי ונכון של חברה חזקה שמתמודדת גם עם הדברים הלא נעימים שקורים בתוכה.

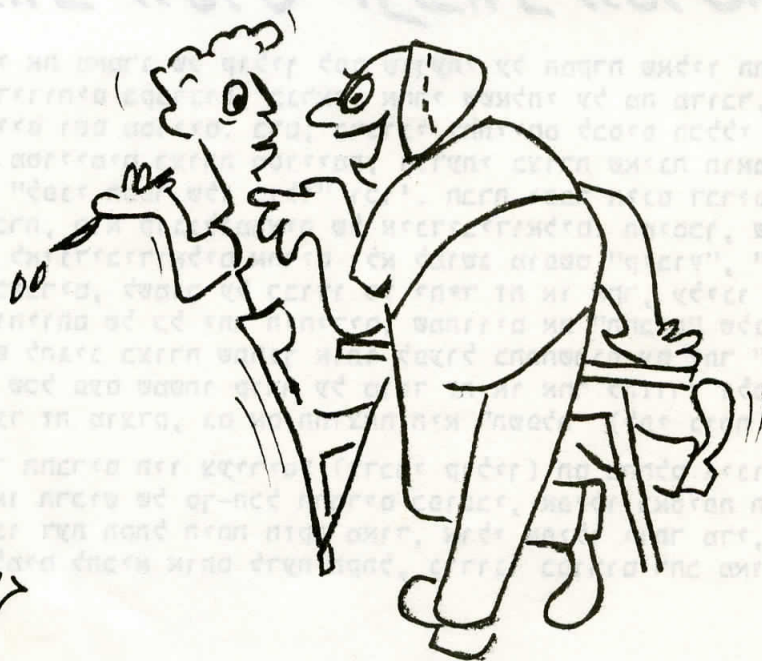
לסיכום: אני מציע שבכל דיווח על מקרים מסוג זה יוטל על המדווח החובה להתייעץ עם המזכירה, וזאת כדי למנוע דיווח שגולש לפסים אישיים.

אמנון המאירי

במאמר שלו לפני שבוע טוען קולין שבחור צעיר הושפל כביכול. משיחות שלי עם אותו בחור - עיר היה לי הרושם ש-א) הוא לא הושפל, ב) הוא די זלזל בכל תהליך הבירור איתו. קולין עוד משווה את ה-דווחים האחרונים שלנו עם מה שהיה נהוג בימי הביניים. לדעתי ההשוואה אינה נכונה ואינה אמיתית, ולו רק מפני שבמקרה שלנו לא מדובר על פושעים או גנבים.

לגופו של עניין: כוחה של חברה במדד ביכולתה להתמודד עם דברים חריגים הקורים בתוכה. אם אדם בחברה הקיבוצית שלנו נהג ברשלנות ברכוש הכלל, ישנן כמה דרכים להתמודד עם זה. ישנה השיטה של קולין, שלדעתי לא מתמודדת, אלא מטאטאת את הבעייה תחת השטיח, כאילו היא לא קיימת, לעומת השיטה ההגיונית בה אני מצדד. ומה ההגיון בשיטתי?

לחבר מסוים יש בעיות אישיות, לדוגמה בחיי הנישואין, או בעיות בריאות וכו'. אין זה מעבינה של החברה לדעת את הפרטים. אבל אם החברה הפקידה בידי חבר מסוים רכוש ששייך לכלל, והוא נהג ברשלנות עם הרכוש, הדבר כבר מפסיק להיות אישי. והופך לעניין ציבורי.



ג'ר' ק"ך

שכר ועונש בקיבוץ

(תשובה לכתבתו של קולין)

ב-1.00 בלילה בזמן השמירה, כאשר מסך הטלביזיה מזמן הלבין והמיזמוז עם האוכל כבר נמאס, אין טוב יותר להרוג את הזמן מאשר להתפלסף על נושא כל-כך פיקנטי כפי שהצגת בכתבתך. מפריעה לי האנלוגיה השחורה, שיש לך נטיה לעשות, בכל פעם שאחרים אינם מסכימים אתך. אך ראשית לשאלתך. ביקורת איננה מילה נרדפת להשפלה.

ולעצם העניין. הכלים העומדים למערכת המשפט והעונש בקיבוץ הם הביקורת והלחץ החברתי, והשיטה של שכר ועונש עובדת יפה גם בקיבוץ. לדוגמא: בעבר, כאשר חבר משק לא צריך היה לשלם את קנסות המהירות שלו, הוא הרשה לעצמו לטוס על הכבישים (הגז-בר ישלם). מאז שנדרשו חברים לשלם לפחות חלק מהקנסות שלהם, העבירות על מהירות וחניה ירדו פלאים. כאשר חבר איננו נדרש "לדפוק שעון" ולקבל את תקציבו על-פי מספר השעות שהוא עובד, ישנם אנשים שמנצלים זאת לרעה, וללא בושה. בסוג כזה של מקרים יש שלושה דרכי פעולה:

(1) לבקש יפה, כנאה לחבר קיבוץ, שיואיל לעשות את הנדרש ממנו - כנראה שזה לא יעזור.

(2) להוריד מתקציבו האישי את הסכום של השעות שאיננו עובד - לא מעשי.

(3) להוקיע את החבר שמית בפני החברה - יתכן שלא נעים, אבל יעיל.

ודוגמאות כחיינו הקיבוציים לא חסרות. מה שדוחף חברים בקיבוץ לעשות או לא לעשות, זו בין היתר גם הביקורת החברתית, הבאז בעקבות המעשה. השכר על מעשה טוב או יפה הוא הערכה ציבורית לחבר. כך גם הביקורת על מעשה שלא ייעשה צריכה להיות ציבורית. אינני חושב שזאת צריכה להיות שיטה, אך על התגובה ועוצמתה יוחלט במוסדות המתאימים.

אורי שובל

לבות הפרט ולבות הפרסום

קראתי את מאמרו של קולין לפני שידעתי על המקרה שאליו התייחס. לא כל אחד קורא את כל הדיווחים בקפדנות, כנראה. אחרי ששאלתי על מה מדובר, הוסבר לי שדובר על מקרה מסויים ושם מסויים. כרם, ברצוני להתייחס לבסיס הכללי של המאמר. קולין משתמש בביטויים מסויים בצורה מסוימת, ולדעתי בצורה שאינה תואמת את המציאות: "חברה אנושית", "לפני הכפר שלו כולו" וכו'. חברה וכפר אינם דברים אנונימיים. הקיבוץ, כמו כל חברה, הוא קונגלומרציה של אינדיבידואלים. המיסכן, ששמו פורסם, עשה משהו שגרם נזק לאינדיבידואלים אחרים ולא למושג מופשט "קיבוץ", "חברה", "כפר". וכפי שעלינו, כחברים, לשמור על כבודו של יחיד זה או אחר, עלינו גם לשמור על כבודם, זכותם ונוחיותם של כל יתר היחידים, שמהווים את "החברה" שלנו. אם אחד אינו שומר על זה, יש להגיב בצורה שתחנך אותו לפעול בהתחשבות עם יתר "האחדים". כמובן, זאת לא אומרת שכל פעם שמשו קורה על מוסד זה או אחר להזדרז ולפרסם בכתב, אך יש בהחלט מקרים שצד זה מוצדק, גם אם התוצאה היא "השפלה" (לפי נוסח קולין) מסוימת.

"כאשר החברים היו צעירים" (לדברי קולין) הם בהחלט גינו חוסר אחריות לגבי "החברה" או הרכוש של סך-הכל החברים בפוטנצי, אפילו באסיפה הכללית. בשנים הראשונות של קיבוצנו דעת הקהל היתה חזקה מאוד, אולי אפילו יותר מדי, ודברים שהיום לא היינו חולמים להביא אותם לדעת הקהל, נידונו בפורום רחב מאוד.

◀

(זכות הפרט - המשך)

אין לטפח את הצד החיובי והיפה בחיים, בלי להיאבק נגד הצד השלילי והלא יפה. אם לא עושים כך, המיעוט ישליט את האנוכיות שלו על הרוב, עד שמירקם חיינו יקרע לגמרי.

כמובן, יש להדגיש שכל מוסד חייב לשקול ברצינות גמורה ובזהירות יתר, איך לטפח ואיך להיאבק ולשמור אלף שמירות בפני שגיאות או פזיזות. יחד עם זאת אין לפסול את הכלי של נזיפה פומבית ככלי יעיל לתיקון התנהגות מסוימת של יחיד זה או אחר, אם נסיונות אחרים לתקן את המצב אינם מצליחים.

אגב, חברי הכנסת שלנו, לדעתי - לבושתם, מנסים גם כן לאסור את פרסום שמותי-הם של "אנשי ציבור", שחשודים בביצוע פעולות "שלא תיעשינה". והסיבה בפייהם היא "גרימת בושה". שתי סכנות יש בגישה זו. האחת - שחלק מהציבור יוכל להסתתר מאחורי מעמדו, והשניה - שסודיות גם תעזור לזרועות המימסד לעוות משפט וצדק. עם כל הקושי שבדבר, זכות היחידים שמהווים את "הציבור" או "החברה" לדעת, מה שמתרחש בחברה שלהם, כדי שיוכלו להגן על עצמם בפני תופעות שהן בעיניהם שליליות וגורמות להם נזק.

מיכאל כ.

לה מתאים עק!

האם מעניין אותך עתיד הקיבוץ, התנועה, המדינה והעם היהודי? אם כן, אולי תצא לסמינר של חמישה ימים באפעל! אני עשיתי את זה ואני יכול בלב שלם להמליץ.

מי יכול להשתתף? לדעתי, כל חבר מגיל עשרים פלוס ועד...

מה נחוץ? הבנת השפה העברית וראש פתוח.

מי משתתף? קבוצות של כ-30 חברים מהתק"ם, מכל המיגזרים של החברה.

הסמינר מתנהל בצורה של הרצאות, שאלות ודיונים. יום של הרצאות נמשך מהבוקר ועד, כולל, ערב, וכסוף היום הראש מתפוצץ. יש גם יום טיול, שמקיף את ההתישבות החדשה בבקעת הירדן, לימוד הנושא ומפגשים עם המתישבים מזרמים שונים.

מי מרצה? רוב המרצים הם חברי קיבוצים, כמחציתם עוסקים במחקר באפעל, פעילים בתנועה, חברי כנסת, ושזור איזה פרופסור פה או שם. הכול על רמה.

אני יצאתי כשפן נסיון על-מנת ללמוד, בשם כפר הנשיא וכחבר ועדת החברה, מהם הנושאים ולמי זה מתאים. ובכן, הנושאים אקטואליים ומעניינים, וזה מתאים לך!

מה עליך לעשות? להשתחרר מהעבודה לחמישה ימים, ולצאת! ואם תצליח, בוודאי תפיק מזה תועלת והנאה.

ריימונד סולומון

נ.ב. פרטים נוספים אפשר לקבל מג'וני פ.



בינינו לבין עצמנו

אחרי ולפני

בארצות מעבר לים, שבהן אין גיוס חובה לצבא, יש הרבה צעירים שעומדים בפני בעיה אחרי שמסיימים בית-ספר תיכון ולפני שהולכים להמשך לימודיהם באוניברסיטה: מה לעשות עם פסק-זמן של שנה. באנגליה יש כנראה ארגון שמטפל בצעירים כאלה והוא מחפש להם תעסוקה בארצות אחרות, כדי - מן הסתם - להרחיב את אופקם האישי, לתת להם אפשרות להיות עצמאיים הרחק מהוריהם. התוכנית שהארגון המסויים יצרה-הקימה נקראת באנגלית GAP (הרווח בין שתי שיניים, הזמן בין ביה"ס ואוניברסיטה, ההבדל בין חלום ומציאות...). רוב הצעירים רוצים להגיע לארצות כמו אמריקה, קנדה... שלושה-עשר - שלא קיבלו אשרות עבודה בארצות-הברית, הגיעו אלינו לקיבוץ.

לפני שלושה חודשים הם הופיעו בכפר הנשיא: ארבע בנות - טמאסין, פיונה, אליי-נור וסוקי; ותשעה בנים - אנדרו, אדם, ריצ'ארד, ג'יילס, טום, קית', כריס וויל. כשתופיע כתבה זו יהיו שמונה מהם מחוץ לגבולות הארץ במצרים, בדרך הביתה. חמשת הנותנים העדיפו לבלות עוד חודש בקיבוץ. כלילה גשום לפני שבוע הלכתי למועדון שלהם, כדי לשאול אותם כמה שאלות על אודות שהותם בקיבוץ ובארץ.

עשרה המתווכים לי (שניים חלו ואחד כבר עזב את הקיבוץ), וקיבלו אותי ברצון ובהומור (במיוחד אלה שעבדו בקרבתי באגף החמרון במפעל). הסברתי להם שיש עלון קיבוצי, שבו אני נוהג לכתוב ("לא ידעתי שאתה יודע לכתוב" - אדם השמנמן, שמתכנן להיות קצין בצבא הבריטי). כולם היו מוכנים לענות על שאלות ובקשתם היחידה היתה שאתרגם את הכתבה ואתן לכל אחד עותק.

כולם נהנו משהותם בארץ. אף אחד לא רצה לבוא לישראל לפני שהגיע ולאף אחד לא היה מושג איזה מין ארץ היא, שמתעתדת לאכסן אותם. הם לא למדו הרבה על המאבק הישראלי-ערבי, אבל קיוו למלא את החסר בסמינר בן שלושה ימים, שתוכנן לשבוע זה. הישראלים, לפי התרשמותם, הם פטריוטים, פזיזים וידידותיים. מעניין שהסקרנות הישראלי-מניין אתה? מניין אתה? האם אתה נשוי (ה)?... לא הפריעה להם - או שלא נתקלו בה או שהיא עדיפה על ההסתגרות האנגלו-סקסית, המחייבת זרים בקרון רכבת לשבת יחד במשך ארבע-חמש שעות מכלי לפצות פה. לגבי כולם היוו שלושת החודש שים בקיבוץ חוויה חיובית. הקיבוץ מילא את חובותיו כצד הטוב: השיכון, האוכל, היחסים בעבודה, הידידות. יש כאלה שהיו רוצים לחזור לקיבוץ זה לתקופה נוספת בתור בודדים. הם היו תמימי דעים שקימת נטיה למסור את העבודות המלוכלכות (THE SHIT JOBS) לאחרים - למתנדבים או לשכירים, אבל לא הרגישו במיוחד שנוצלו. הם טענו שלא קיבלו הסברים על הקיבוץ והארץ ובעיותיהם (דוריס אומרת שכמו כל קבוצת מתנדבים נשאלו, האם רוצים הרצאות ותשובות היתה "לא" מוחלט). למרות שהקיבוץ דאג להוציא אותם לטיולים בארץ, הם לא סיירו בגולן ולכן לא מבינים, האם באיזור זה - פיסת אדמת מריבה בעלת שטח קטן וחשיבות איסטרטגית מפוקפקת (לפי תפיסתו של מי שלא גר כאן) - יש צורך חיוני כחלק ממדינת ישראל, או לא. לא היה להם קשר עם בני שכבת גילם, כי כולם בצבא. אין להם עצה טובה לאלה שעתי-דים לבוא במסגרת ה-GAP, אלא לבוא כמתנדבים בודדים.

עשרה צעירים באמצע הדרך, שלא ימשיכו לנדוד סביב העולם, כמו הרבה ישראלים אחרי שירות חובה. הם ישובו הביתה לאוניברסיטה או לחפש איזו עבודה מפרנסת. שכן-תי לשאול אותם, האם הישראלים דומים ליהודים שהם מכירים בחו"ל. חבל. אגב, הם היו עובדים טובים ומסורים לרוב ועבודתם נעשתה באחריות גמורה.

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

תמימות או טפשות ?

היתה תקופה, כאשר כותב שורות אלו היה מעורב תכופות בדו-קרב מילולי בכתב עם חברים אחרים בקיבוץ זה. היו חברים, שהגיעו למסקנה שזה היה בעליל פעלול (GIMMICK) של מערכת העלון, לעורר עניין הקוראים ולהוסיף נופך של סקרנות וצנפיה (איך יגיב פלוני על מה שהופיע ב"בינינו"?). היו חברי'ה ששאלו על מי מת-כוון בעל טור זה לרדת בגליון הבא והתשובה היתה תמיד שאין תור של קורבנות, אבל יש כאלה שמזמינים "סנוקרסט" או "זעטץ" מילולי בצלעות.

כתבתו הפתטית של קולין על העוול שנעשה במיוחד ללוקחי אוטומובילים מעוררת תמיהה: האם הוא באמת מתכוון למה שהוא כותב?! האם בכלל אפשר להשוות את עונש ימי הביניים שניתן לפושעים - כאשר היו מעמידים או מושיבים את העבריינים במסגרת עץ מכאיבה ותכופות היו מיידים אבנים בו - עם הודעה פומבית שחבר זה או כן משק אחר לקח/דפק/הזיק/שרף/קילקל...כלי-רכב ששוה רבבות דולרים?! הפרט, שצריכים לסמוך על נכונותו לציית לכללי החברה, יכול לצפצף על החוק הידוע לו, אבל אסור לחברה לנזוף בו, כי אולי יתבייש לשבת בחדר-האוכל! יש לי חדשות למי שחושב כמו קולין: רוב ה"פושעים-עבריינים" בעולם זה, גם בחברה הקיבוצית, ניחנים בעזות-מצח: הם מתייחסים לנזיפה כמו שהוא מגיב על כוסות-רוח. הם אפילו לא טוענים ש"לא ידעתי" אלא משתמשים בביטוי, המקובל בימים אלה של שלהי-מימוש-עצמי - "בא לי לעשות את זה..."

המילה "השפלה" היא לא חד-כוונית: אפשר להשפיל את הפרט - וזה אסור כשאין בו אשם, ואפשר להשפיל חברה שלמה, כששמים את חוקיה ללעג.

חבל לגמור מבלי להתייחס לקטע מדבריו של קולין, שהם מעין פנינה של שיכחה. "כאשר החברים היו צעירים, נמנעו משימוש בענישה כזאת; ודווקא עכשיו, כאשר כמעט לכל החברים ישנם ילדים, ואפילו נכדים, באותה קהילה - מצאו לנכון לבייש חבר לפני ילדיו". איך מרגישים ילדיהם ונכדיהם של פושעים ממש? ומדוע הפושע בכוח אינו שואל את עצמו: "איך ירגישו בני משפחתי, אם וכאשר איתפס ואישפט?"

כשהיינו צעירים, בהיותנו בהכשרה חקלאית אי-שם באנגליה הכפרית, היינו מנהלים שיחות קשות וגלויות על אודות "פלוני ששוב דפק אופניים ודווקא לא אלה שהועמדו לרשותו" או "אלמוני ממשין להוציא שבועונים מחדר הקריאה למקום העבודה ואם הוא טורח להחזיר אותם, מביא אותם מכוסים בזבל אורגני" או "החברה החדשה מ... שלא מסוגלת לקום לעבודה והמשאית חייבת להמתין לה, כי היא לא מסוגלת לאכול סנדוויץ' במשאית נוסעת".

קיבוץ זה אינו נוהג להשפיל את אלה שגרים בו בפרהסיה. כאשר זה נעשה, סימן שמים הגיעו עד נפש ושיש גבול ל"צפצוף".

א ר י ק

את הגליון הזה
ערכה אנגה
הוסיפה כותרות: אלזה
הדפיסו: אנגה ורות גלעדי

דוח ועדת החברה

מישיבה שהתקיימה ביום 27.11.86

נכחו: מיכל ד., שוש א., הילרי, מרקי, ג'יסון, ג'וני פ.

על סדר-היום:

1. דירות נופש

הלן מסרה דו"ח על עונת הנופש האחרונה. ועדת החברה שכרה 4 דירות. התפוסה בדירה בנהריה היתה פחות מ-50%, התפוסה בירושלים כ-75%, והתפוסה בשתי הדירות בתל-אביב כמעט מלאה.

בהתאם להחלטות החיסכון, לא היו הסעות השנה, אך בכל זאת הצלחנו להקל על סידורי הנסיעות ועזרנו לחברים שהיו זקוקים לרכב. הוחלט לקיים גם בשנה הבאה משאל מוקדם, כדי לקבל מידע בקשר לביקוש לדירות נופש (מקום ומועד). כמו כן הוחלט להוזיל את התשלום ל-\$ 5 לחבר ללילה, עקב הורדת הוצאות בהפעלת הדירות.

חברי הוועדה הביעו את הערכתם לעבודתה הברוכה של הלן, שדאגה לכל הדירות השנה.

2. הדירה ברח' הירקון

הוחלט לחדש את חוזה השכירות לשנה נוספת.

כן הומלץ להשקיע בכמה שיפוצים בדירה, כמו ריהוט יותר נוח, תוספת תאורה, שטיח וכו'.

3. רכב לחבר - קילומטרים מסובסדים

בדיקת נתונים משנת תשמ"ו העלתה, שלמרות החלטות לצמצום בהוצאות קיום וייצור, ולחפש דרכים להשתמש באוטובוסים של "אגד" במקום בכלי רכב שלנו, לא חלה ירידה בשימוש ברכב בשום מיגזר (פרטי, החזקת אדם, מינהל, חקלאות, תעשיה, שירותים). למעשה יש עליה של 5%.

מאחר ולא נעשו מאמצים לחסוך באופן כללי, אין זה מוצדק להגביל את החברים בשימוש המסובסד ברכב, במיוחד כשהשימוש הפרטי ברכב מהווה רק כ-20% של כלל השימוש ברכב.

ועדת החברה החליטה; להציע באסיפה לבטל את ההגבלה בקילומטרים מסובסדים לחבר.

4. מחסן רהיטים

לאחרונה הוכשר מחסן לרהיטים, שישמש את ועדת החברה ויספק שירות לחברה. ג'יסון והילרי יהיו אחראים למחסן ובקרוב יפורסמו פרטים.

רשם: ג'וני

נעלם נמצא

איפה דינו?



כשהנרי ב"י היה בשיא מאמציו למצוא מטפל לכלב, לפני יציאתו לחו"ל, אמר לכל מי שרצה לשמוע בייאוש: "אני לא מבין את זה. ליניב מצאתי בקלות מאמצים, ולדינו כל-כך קשה."

ובכן, מצא פיתרון אחרי שפירסם מודעה ב"יחד" ודינו עבר בשניה טובה לבית חם ומסור בגדות, אחרי שהת-רגל אל הסכיבה החדשה במשך מספר ביקורים עם "אביו האמיתי". אבל זאת רק ההתחלה של הסיפור...

השבוע נודע במשק שדינו נעלם! כשיניב בא הביתה, הזדעזע: לא התעצל, גידם את כל הסכיבה - כולל המשטרה, הסיירת הירוקה, משמר הגבול, גם ביקש את עזרת הציבור במודעה עם צילום, ששלח למשקי הסכיבה הקרובה והרחוקה.

והנה כיום שני בבוקר באה ההודעה המשמחת: דינו נמצא, כריא ושלם, ברשות חייל במחנה צבאי לא הרחק מכאן. כנראה התגעגע הביתה וכשראה זוג אורחים בגדות, שעמדו לנסוע, רץ אחריהם. הם הכניסו אותו למכונית והורידו אותו בדרך. זהו ככל אופן, הסיפור של אנשי גדות. עכשיו יניב מתכנן ביקור אצל אותו זוג בירושלים, כדי לתת להם מנה.....

וגרשי (השכן של דינו בכפר הנשיא) שואל את עצמו בחרדה: "אם דינו חוזר הנה - מה עלי לעשות?!"

ד.ס.



☐ : ☐

☐ : ☐

94 : 29

ספורט השכונות

כדור-רסל

בוגרים -

כפר הנשיא - מתנ"ס

נחמין אכני / כפר הנשיא

נערים -

כאש ג'נה : כ.ה.נשיא / אגות



חברת נעורים - ולא "ז'ז'ס"

ברצוננו להגיב למאמר של כיתה ג' באולפן ברשות שושנה שרקי ("חברת ילדים - אולפן")

ולפני שנתחיל ברצוננו להעיר לתשומת לב החברים, שמדובר בכיתה של 4 חבריה בלבד ולכן אין זה מייצג את כל האולפן.

בדרך כלל כשכותבים מאמר כזה, הכולל בתוכו עובדות מן החיים, צריך לבדוק את העובדות הנכונות לפני שבכלל ניגשים לשיחה כזאת.

כשאומרים "המתבגרים בקיבוץ - אין להם מדריכים" (ציטוט), זה מצביע על כך שהאנשים לא יודעים מה יש היום בחברת הנעורים. כיום ישנם בחברת הנעורים ארבעה חברים שנקראים מלווים-מדריכים, שעוברים יחד איתנו כל שלב ושלב בחינוך, תרבות, לימודים וכו'.

בחברת הנעורים יש פעילות מירבית של חוגים וההשתתפות היא מירבית מבחינת החבריה. להלן רשימת החוגים וההשתתפות בהם, רק כדי שהחברים יתעדכנו וידעו שיש מה לעשות בזמן הפנוי:

כדורסל - 3 מ"חקים בשבוע, 4 חבריה משתתפים, כמעט כל יום אימון של שעה וחצי, כולל יום שישי.

חוג בקוסמטיקה - 7 בנות

חוג אפיה ובייול - פעם בשבועיים - 10 חבריה

חוג מלאכת-יד - פעם בשבועיים - 4 חבריה

ארוביקה - פעם בשבוע - 3 חבריה

בלט - שלוש פעמים בשבוע - 2 בנות

טניס - בן אחד

ועדות

ועדת מזכירות - 5 חבריה, פעם בשבוע

ועדת תרבות - 3 חבריה פעם בשבוע

נציגי ו. נעורים - 2 חבריה, פעם בשבוע

אסיפה - פעם בשלושה שבועות

מדריכים: 2 בכיתת "חרוב", 1 בכיתת סיני.

המלווים שלנו שמארגנים לנו פעולות: דוד אלמן, אנטוני הפנד, שלומית ע"ל, רבקה שר - פעם בשבועיים.

בעניין ההולכים למתנדבים ולאולפן: אחוז ההולכים לשם הוא קטן מאוד, וגם אלו הם חבריה שמחפשים חברה אחרת, מנטליות אחרת ותרבות אחרת.

אלכוהול וסיגריות: כמו בכל חברה אחרת, גם בינינו יש מספר חבריה שמעשנים ואחרים שמדי פעם שותים כוסית או שתיים של משקה אלכוהולי. אי-אפשר להתעלם מזה - ככה זה! אולם זה לא כל החיים שלנו, אין אף אחד בחברת הנעורים ששותה בקביעות, כחלק מחיי היום-יום שלו.

(חברת נעורים - המשך)

בעניין האחריות של שנת ההכשרה "הבונים-דרור" לחברת הנעורים בקיבוץ:

הם לא באו הנה כדי לחנך אותנו. אמנם נכון שהם יכולים לעזור ולהשתתף בחוגים, אולם הם לא אלה שיחנכו את הנעורים. ישנם אנשים שזהו תפקידם לחנכו והם ההורים והמלווים. החינוך שלנו לא מתחיל מעכשיו, כשאנו בני 14-18, אלא מהרגע שאנו יוצאים לאוויר העולם. אז קחו את זה לתשומת לבכם, חברים יקרים, ותחשבו, מי באמת אחראי לחינוך שלנו!

בעניין חברת הנעורים שצריכים ללמוד פרק בהליכות נקיון, כביסה וסידור החדר וכו'. החבר'ה מתגוררים בחדרים, שעליהם הם אחראים, מכבסים לבד או שמספיק אחר-אים לזרוק כביסה בזמן וכו'. עובדה היא, אחוז גדול מחדרי הנעורים הוא נקי ומסודר ונאה למדי!

אנו לא מתכוונים להגיד במאמר זה שאין שום אפשרות לחנך אותנו, ושאונו מקרה אבוד. אולם רק לעתיד - תדעו שיש עוד הרבה מה לעשות בעניין החינוך בקיבוץ. אנחנו לא האחרונים ולא היחידים שזקוקים לחינוך של החברה בקיבוץ.

הנכם מוזמנים לפנות אלינו כמקור ראשוני שיתן לכם את המידע הנכון והמדויק, אם אתם באמת מעוניינים ורוצים לדעת, מה קורה בחברת הנעורים.

באהבה רבה

חברת הנעורים

ח י ו נ י ו ת ה ע י ב ו ד ה

מכתב פרידה ממתנדב אנגלי ששהה אצלנו מספר חודשים. ברנזי מספר, שהיה תענוג לעבוד איתו. לא עבד לפני כן עבודה פיסית מימיו ובא מרקע המעמד הבינוני הגבוה באנגליה.

(תרגום)

"לכולכם שלום!

ברצוני להודות לכם על ה"חפלה" הנהדרת שערכתם לי, ובכלל

על היותכם כאלה נחמדים ומסבירי פנים במשך שלושת החודשים שעבדתי פה.

נהניתי משהותי בכפר הנשיא, והעבודה היתה מרכיב חיוני בהרג-

שתי הטובה.

למרות שאני, כמובן, שמח לחזור הביתה, אני עוזב את כפר הנשיא

בעצב רב.

ובכן, שוב תודה בעד טוב לבכם."

Richard.

המיתות'קה של הזנים

עמוס מנסדורף:
דצמבר יהיה
חודש חשוב



כך מחשבים את הדירוג של הטניסאים ■ מדוע מנסדורף במקום ה-76, פרקים 168 וגליקשטיין רק 307 בעולם? ■ לכל טורניר מעניקים כוכבים כמו לבתי מלון

הדירוג הקובע את הניקוד הוא של השבוע האחרון לפני תחילת הטורניר. שחקנים שעוברים את משחקי המר קרמות, מקבלים נקודה אחת ויכולים להוסיף עד שלוש, אם הם מנצחים ברך שחקנים המדורגים בין ה-150 הראשונים.

מקור אחרון להענקת נקודות א.ט.פ. הוא תחרויות סבב. הסבב מורכב מ-4 טורנירים שבהם משתתפים 32 שחקנים ומאסטרס - 16 הראשונים. סך הפרסים הוא 25 אלף דולר, 5000 דולר בכל טורניר. הסבב נחשב כטורניר אחר של 25 אלף דולר.

דירוג למקצוענים

מהי משמעות הדירוג למקצוענים? גליקשטיין, למשל, בימיו הטובים, דורג סביב המקום ה-30 בעולם והיה באפשרותו להשתתף בכל תחרות שבו חפץ. כעת, מתחת למקום ה-300, הוא בקושי מספיק להיכנס למוקדמות. כש לוח במוקדמות, בהן התחרות קשה ביד תר, כרוכה בהוצאה גדולה כיוון שבי רוב הטורנירים אין מקבלים כסף או מממנים אירוח, אלא רק למשתתפים בטורניר עצמו. אם דירוגו של שלמה יורד הלאה, לא תהיה לו ברייה אלא להשתתף בטורנירים קטנים יותר, ע"ס 25 אלף דולר או בתחרויות סבב. כדי להשתתף בפרס גדול, יצטרך לקבל כרטיס חופשי.

כלום, המדרג ה-139, השיג רוב נקר רותיו (73) ב-9 טורנירים קטנים, בהם הוא מקוה לטפס בהדרגה עד לאזור המקום ה-100, שיאפשר לו להיכנס ללא מוקדמות לטורנירי הפרס הגדול. מנסדורף הוא המדורג הטוב ביותר שלנו עתה, 76 בעולם - אך דירוגו לא היה מספיק טוב, באחרונה, כדי להיכנס יס ישירות לתחרות הגדולה בצרפת. האחרון שנכנס ללא מוקדמות היה הצ'כי תומס סמיר (55), עקב פרישת ארבעה, לפני ההגדלה.

דצמבר הוא חודש חשוב לעמוס כיוון שבאוסטרליה, אשתקד, צבר נקר רות רבות. כדי לשמור על מקומו, הוא חייב השנה לחזור על הישגי אשתקד. במקביל לדירוג הא.ט.פ. קיים דירוג הפרס הגדול בו מחשבים את הנקר רות נטו (מבלי להתחשב במספר הטורנירים), שמושגים בין ינואר לר-צמבר. שמונה שחקנים ראשונים משתתפים מאסטרס, בסוף השנה. השחקן שמסיים ראשון, לפני המאסטרס, זוכה ב-800 אלף דולר; השני ב-550 אלף, וכן עד למקום ה-64 - שמקבל 5,000 דולר. לעמוס סיכוי טוב לסיום השנה בין ה-64 המאושרים הללו.

פר המשתתפים. טורנירים על סך פר-סים 25 אלף דולר שבו 32 משתתפים, יקבל כוכב אחד. טורניר על סך פרסים של 150 אלף דולר, יקבל 6 כוכבים. טורניר על 500 אלף דולר - 13 כוכב. בים, האליפות הפתוחה של ארה"ב, בה חולקו פרסים בסך כולל של 1.4 מילר ון דולאר והשתתפו 128 טניסאים, קיבלה 29 כוכבים.

הטורניר ברמת השרון, בו הוענקו 85 אלף דולר, מקבל 3 כוכבים ועוד כוכב כעד איחסון חיסם למשתתפים. חלוקת הנקודות בטורניר בעל כוכב אחד, היא כדלקמן:

המספר בסיבוב א - 1 נקודות
המספר בסיבוב ב' - 3 נקודות
המספר ברבע הגמר - 5 נקודות

המספר בחצי הגמר - 10 נקודות
הסינאליסט - 15 נקודות
המנצח - 20 נקודות

בכל הטורנירים, המספר בסיבוב הראשון מקבל 1 נקודה.

בטורניר רמת השרון שדורג עם 4 כוכבים, הוענקו הנקודות כך:

סיבוב ראשון 1 נקודות
סיבוב שני 7 נקודות
רבע גמר 13 נקודות
חצי גמר 25 נקודות
סינאליסט 38 נקודות
מנצח 50 נקודות

באליפות הפתוחה של ארה"ב, 29 כוכבים:

המספר בסיבוב א' 1 נקודות
המספר בסיבוב ב' 10 נקודות
המספר בסיבוב ג' 19 נקודות
המספר בסיבוב ד' 38 נקודות
המספר ברבע הגמר 75 נקודות
המספר בחצי הגמר 150 נקודות
הסינאליסט 225 נקודות
המנצח 300 נקודות

נקודות בונים

לבר מהנקודות שמקבל כל שחקן לפי מספר הסיבובים שהוא עובר בטורניר, הוא יכול לצבור נקודות בר-נוס אם בדרגו ניצח שחקנים מדורגים בין המקומות 1 ל-150, לפי המפתח הבא:

נקודות בונים	מדורגים
30	1 - 5
24	6 - 10
20	11 - 15
16	16 - 20
12	21 - 30
6	31 - 50
3	51 - 75
2	76 - 100
1	101 - 150

קיים תמיד ב-12, למשל, עמית נאור השיג עד 29 בספטמבר, 19 נקודות דירוג ב-6 טורנירים, אבל הממוצע שלו נקבע בחלוקת 19 נקודות ב-12. התוצאה 1.58 - מציבה אותו במקום ה-403.

כדי לעודד השתתפות מכסימלית של טניסאים בתחרויות, הכניסו שינוי ים במפתח המחלק, כדלקמן:

מס. הטורנירים	המחלק
13	13
14	13
15	14
16	15
17	16
18	17
19	17
20	18
21	19
22	20
23	20
24	21
25	22
26	23
27	23
28	24
29	25

(אחרי שטניסאי השתתף ב-27 טורנירים, מוסיפים 1 למחלק)

חלוקת הנקודות

קיים סימון בכוכבים (ברומה לרד) רוג בתי המלון לכל טורניר. הכוכבים, נקבעים לפי סכום הכסף שמחולק ומס-

סרג'יו ליברדנסקי

עמוס מנסדורף, אלוף ישראל ל-1986, מדורג עתה במקום ה-77 בעולם, על פי דירוג המחשב של הא.ט.פ. - איגוד הטניסאים המקצוענים. שחר פרקים ירד, לאחר טורניר הפרס הגדול של רמת השרון, למקום ה-168, גלעד בלום כמ-קום ה-170, שלמה גליקשטיין, שאיבד את כתרו הישראלי למנסדורף, מדורג במקום ה-307 ועמית נאור במקום ה-403, מתוך 1000 מדורגים. כל זאת נכון לסוף אוקטובר ולראשית נובמבר.

רבים ביקשו מאיתנו להסביר כיצד נעשה הדירוג הזה? איך מחשבים ומה לוקחים בחשבון? מהי, איפוא, המיתות'קה של הספורט הלבן?

תקנון הא.ט.פ. קובע, כי ניקוד יינתן רק על השתתפות בטורניר מורשה של איגוד הטניס הבינלאומי, בו סך הפרסים 25 אלף דולר ומעלה.

דירוגו של כל שחקן נעשה על-פי ממוצע נקודותיו בטורנירים בהם השתתף. הממוצע מחושב על-ידי חי-לוק הנקודות שהושגו בתקופת הדירוג, במספר הטורנירים בהם השתתף הטי-ניסאי ב-52 שבועות. כל שבוע מוסי-פים את הנקודות החדשות ומפחיתים את אלו שמלפני 52 שבועות. המיני-מום אותו לוקחים בחשבון: 12 טורני-רים. מי שמשתתף בפחות תחרויות "מפסיד" - כי את הניקוד שלו מחל-

22 שבתות ספורט

נמסר לפרסום ע"י מירון ולן

עֵימוֹ ! ♡

מה מראה

ד"ר שלום התחיל לעבוד אצלנו כרופא משפחה. ההיכרות עם הפונים למרפאה בביקור הראשון לוקחת זמן, לכן ההמתנה במקרים הלא דחופים לוקחת עד שבועיים. לבעיות דחופות יינתן פיתרון בו ביום. אי-לכך אנו מבקשים מציבור החברים להתאזר בסבלנות,

כפי שהודענו בלוח-המודעות, קבלת הפנים לד"ר ג'ים (אנא, לא ג'ימי) שלום ולחברתו אורלי תתקיים הערב במועדון החברים.

תרופות

עקב קשיים בהשגת תרופות, כל חבר שנוסע לרופא (בבית-חולים או בקופת-חולים ומקבל מירשם, מתבקש לקנות את התרופה בו במקום ולהביא קבלה.

תור חוזר

חבר שמוזמן לבית-חולים וזקוק לביקורת חוזרת צריך לגשת שם למשרד הקבלה, לקבל תור חדש ולהביא למרפאה בחזרתו הביתה.

=====

משקפיים

בתקופת היעדרותה של רות רחמני (כחודשיים) יעבור הטיפול בענייני משקפיים לג'ין פינקוס.

חידוש מינהג

רעייתי ואני מתכוונים לחדש מנהג שהיה לנו, ולעסוק בקריאת פרשת השבוע כל שבת (כשאינן טיול או אירוע קיבוצי אחר) בשעה 10.30 בבוקר בביתנו. אין בכוונה זו שום קשר עם פולחן או טקס דתי, אלא רצון לייעד חלק מיום השבת לעיון ופרשנות מכל הסוגים. מי שרוצה להצטרף אלינו - יבורך.

אריק

מי מעוניין?

יתקיים בכפר הנשיא קורס קצר על "הילינג" שיכלול מדיטציה ונשימה, לימוד על מרכזי אנרגיה* בגוף ועל ההילה (AURA). תאריך הקורס 12-13 בדצמבר, מחיר ההשתתפות 60 ש"ח. אינפורמציה נוספת או הרשמה אצל ג'נט או פרנקי.

CHAKRAS *

דו"ח משיבת ועדת המשק מיום: 21.11.86.

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', הרי ל', גדי ע', צפורה ס', יאיר ד', מיכאל כ', רוי ב', קולין פ', ריימונד ג', נתן ב'.

נעדר: אורי א'.

חברי הועדה הרימו כוסית לכבוד הצטרפותם של רוי ב' וצפורה ס' לוועדה, והודו לחברים היוצאים.

1. תוכניות גידולים בשטחי השלחין בבית.

לרשות המשק עומדים 2200 דונם ברישות מלא וכ - 300 דונם ללא רישות מים - לאחר הכשרת הקרקע. כזכור, ועדת המשק החליטה לדחות את רישות השטחים האלה בעקבות ההחלטה לצמצם את נפח ההשקעות. השנה התווסף גורם בעל משקל כבד - בעית צמצום מכסות המים על ידי נציבות המים. אי לכך, סוכם לנצל את השטחים על פי הפירוט הבא:

כותנה - 2000 דונם - (כאן המקום לציין כי מחיר הכותנה שב ועלה ל - 65 סנט לליברה, לעומת פחות מ - 50 סנט הליברה אשתקד).

חיטה - כ - 300 דונם - לגרעינים או תחמיץ.

תירס - כ - 200 דונם - לתעשייה. התירס יזרע על השטח ממנו הוצאה החיטה (דו-גידול), לאחר הבשלתה. זהו נסיון לגדול חדש בשטחים שהכשרנו בבית.

חציר בקיה - 200 דונם - במנסורה דרום וגבעת העץ + שטחים קטנים הקרובים לגדר המערכת.

2. תוכניות גידולים בשטחי החולה.

ענף זה עבר "הסבה" כמעט מוחלטת בשנים האחרונות. במשך השנתיים שעברו ירדנו מ-1300 דונם כותנה - לחיסול מוחלט של גידול זה. גם כאן קיימת בעיה חמורה של מכסות המים. בחולה המכסות הקיימות אינן מספיקות וכל תוכניות הגידולים מוכתבות ע"י מגבלה זו. יחד עם זאת, הגענו למסקנה שעל מנת לנצל את הפוטנציאל של שטחי החולה בצורה מקסימלית יש לבצע תוכניות זריעה על פי הפירוט הבא:

חיטה - 1205 דונם - לגרעינים ותחמיץ. תקוותנו היא כי השנה לא נצטרך להשקות כפי שהצטרכנו אשתקד.

אספסת - 240 דונם - שנה שניה. כאן המקום לציין כי גידול זה מצליח במידה לא מבוטלת וכי מחיריו סבירים בהחלט.

בוטנים - 405 דונם.

תירס - 1205 דונם - לתעשייה. תירס זה יזרע בשטח ממנו הוצאה החיטה הבשלה (דו-גידול). יש לציין כי בכל גידולים אלה הצלחנו להגיע ליבולים יפים אשתקד. ו. המשק אישרה את התוכניות לגידולים הנ"ל בשטחי החולה והבית.

3. המרכז הצבורי - החלטה מסכמת להתחלת השיפוץ והבניה של חדר האוכל ואולם ההתכנסות.

התקיים דיון בנוכחות נציג מ. השיכון, מרכז הבניה בתק"ם וראש המועצה האזורית - גליל-עליון. בדיון זה סוכם כי היקף ההשתתפות במימון הפרויקט, ע"י משרד השיכון, יהיה 70% מהעלות המאושרת ויכלול בניה חדשה ושיפוצים. להלן הפירוט:

\$ 800,000	רוב המימון יהיה ב - 0% ריבית ל-25 שנה
\$ 100,000	הלוואה מיוחדת להקמת אולם ההתכנסות 3.5% ריבית ל-5-7 שנה
\$ 500,000	מענק לפי הפרטים שנמסרו באסיפה
\$ 150,000	הלוואה מיוחדת מהסוכנות 1% ריבית ל-7 שנים
<u>\$ 1,550,000</u>	<u>סה"כ מימון חוץ</u>

פרוש הדבר כי המימון שעומד לרשותנו הוא ב - \$ 400,000 גבוה יותר מהסכום עליו דווח באסיפה.

\$ 1,600,000	סה"כ העלות עליה דווח באסיפה
\$ 1,550,000	סה"כ המימון, כולל תוספת של משרד השיכון
<u>\$ 50,000</u>	<u>השתתפות ממקור עצמי (הסכום יחולק על תקופה של שנתיים)</u>

להזכירכם, באסיפה דובר על מימון ממקור עצמי בסך \$ 450,000.

משמעות כל הנאמר לעיל היא כסוי, כמעט מלא, לכל הפרויקט.

חברי ועדת המשק ציינו במהלך הדיון, כי מחובתנו למצוא דרך להבטיח כי לא נסתבך בכך שנעבור את מסגרת התקציב, תוך שימת לב לעובדה כי הצעת התקציב שהוגשה לאסיפה לא כללה ציוד.

לכשנקבל הצעות קבלניות סופיות עבור אולם ההתכנסות ומחירים לכל הסעיפים החסרים (כולל

ציוד), יוחזר הדיון לאסיפה לאשור המסגרת התקציבית הסופית.

דו"ח משיבת המזכירות מיום: 2.12.86.

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', ג'וני פ', מקס מ', ג'וליה נ', גרשי א', שאולה א'.
נעדרו: גדי ע', ישראל א', דודו פ'.

1. נסיעות לחו"ל. (מוזמנת: צפורה ס')

רות ר' נוסעת לחו"ל לשם ארגון הסדרים נאותים לאמא שלה, שכבר איננה מסוגלת לגור לבד. המזכירות סיכמה שזו נסיעת חרום, שמשמעה כי החבר משלם עבור הנסיעה בעצמו, אך יחד עם זאת אין היא יורדת מהקצבת הנסיעות המגיעה לכל חבר על פי התקן. צפורה הזכירה שבעת קבלת התקנון החדש לפני כשנתיים, סוכם שהמזכירות תתייחס למקרים מיוחדים. היא ציינה שרצוי מאד לרשום קריטריונים ברורים למצבים מיוחדים, דבר שלא נעשה עד כה.

ג'יין ת' העלתה בקשה מיוחדת לנסיעה לחו"ל, כאשר עקב דחית נסיעתה הקודמת היא נמצאת בקבוצה מספר שש. (הערה: השנה נסעו מקבוצה שבע ומעלה בעקבות החלטת אסיפה בנדון). סוכם לדחות את ההחלטה לשם מחשבה נוספת.

הילה י' מבקשת לנסוע לחתונת אחיה בארה"ב. הוסברו הנוהגים הקיימים אצלנו וסוכם לדחות את ההחלטה עד לאחר קביעת מדיניות ההוצאות וההשקעות לשנה הבאה, שתעשה בקרוב. כמו-כן מעוניינת המזכירות לשמוע הצעה פרטית של אחד החברים לגבי נסיעות לחו"ל, שהיא בבחינת שנוי לנהוג כיום, דבר שיעשה בישיבת המזכירות הבאה.

ישראל א' יוצא לשבועיים לטרינידד מטעם המכון האפרו-אסיאתי כמרצה בנושאי קואופרציה, קבוץ ועוד. יום עבודתו ישולם על ידם לקבוץ. אנשי הענף שלו הסכימו ליציאתו והמזכירות נתנה את האשור הסופי.

2. עזיבה.

אורלי א' הודיעה על עזיבה.

מסגרת חדשה בנעורים

(מובאת על ידי ועדת הנעורים לאישור האסיפה)

הצעת המסגרת המובאת, היא תוצאה של הרבה חודשי מחשבה ונסיון ובירור בקיבוצים אחרים. זו המסגרת שבה מעוניינים מלווי הנערים וועדת נעורים לעבוד, ומאמינים שתעלה אותנו על הדרך הנכונה!!!

התכנית האופרטיבית

חלוקת שכבת הנעורים לשתי חברות:

- א. שכבה צעירה - ז' - ח'.
- ב. שכבה בוגרת - ט' - י"ב.

הסבר

הרכב שכבות יציב, כלומר - יהיה שנוי בהצמדת הכיתות כפי שהן היום. בוגרי ו' יכנסו, תמיד, לשכבת ז' - ח' וכתוצאה, תמיד תהיה הכתה הבוגרת היוצאת ל"עמק החולה", במסגרת מתאימה ולא תצטרך לחזור לבית כולל. בוגרי ח' יכנסו לשכבה בוגרת ולחדרי הנעורים, בעלותם לכתה ט', וכך ימנע מצב שתלמידים צעירים מדי יקלטו לשכבה זו בגלל שהם "שייכים לכתה". המלווים של שכבה ישארו בה, ולא יעברו יחד עם הנעורים/ות.

פרוט

א. השכבה הצעירה

- תרוכז על ידי מלווה אחד/ת, שגם יהיה/תהיה אחראי/ת על נושא בר-המצווה.
- הפעילויות בשכבה תעשינה על ידי המלווה והמדריכים, (רצוי בן ובת), שיהוו צוות.
- פעילות ההדרכה בשכבה זו תהיה חובה.
- הבית המתוכנן לשכבה זו הוא ההילטון, שחלקו ישמש חדר מועדון וחלקו ישמש חדרי סדנאות יצירה ופעילות.
- עבור שכבה זו נקיים מקום ושעות קבועים להכנת שעורי הבית לאחר שעות הלימודים, בהדרכת אדם מתאים.

ב. השכבה הבוגרת

- תרוכז על ידי 2 מלווים/ות.
- אופן וצורת הפעילות ייקבע אחת לשנה בסדנת התארגנות, שבה יוחלט יחד עם הנוער, אם וכיצד לקיים מועדון, פעילויות וכו'.
- המלווים והמדריכים בשכבה זו, יהוו צוות הדרכה משותף. (2 מדריכים לפחות).

תפקידי המלווה

הקדמה - המלווים אחראים על מה שקורה עם הנוער בשכבתם - 24 שעות ביממה - ולמשך כל התקופה שבה הם ממלאים את התפקיד.

התפקיד מורכב משני מרכיבים עיקריים:

א. טיפול ושמירת קשר.

- לוויו התלמידים בבית הספר, בבית, בעבודה ובחברת הנוערים.
- עזרה בלימודים.
- קשר עם ההורים, הוועדה ויצירת קשר בין הוועדה, השכבה ומוסדות הקבוצ.
- טיפול בביגוד, בבית, בחדרים, בבריאות ועוד.

ב. ארגון.

- הפעלת השכבה עם המדריכים.
- ארגון חוגים וארועים בשיתוף עם החניכים.
- השתתפות פעילה בסמינרים ובטירולים של בית הספר והבית.

הערות

1. רכוז ועדת נעורים כולל גם את כל הצד התקציבי של הנוערים ורצוי שיעשה ע"י אחד המלווים/וות, אבל לא הכרחי...
2. אחד המלווים/וות של השכבה הבוגרת, יהיה גם מלווה מחליף/פה בשכבה הצעירה.
3. תקוותנו (על סמך נסיון קבוצים אחרים), היא, כי לאחר תקופה של שנתיים בשכבה הצעירה, בה יכנסו הנערים/ות להרגלי למידה ופעילות חברתית הדרכתית, הם יגיעו לשכבה הבוגרת מוכשרים יותר להפעלה עצמית ולנטילת אחריות ומחויבויות. כמו כן, יהיו מסוגלים לקיים חברת נעורים פעילה ויוזמת.

הוקם צוות חדש לניהול הפאב באישורה של ועדת בנים.
הצוות כולל את דוד דיבון, אהוד ה. אורה, רמי וגילי .
אלן ו. יעביר את הניהול הפיננסי שעד כה היה בטיפולו לרמי, בסוף דצמבר, שנה זו.

הצוות ניהל את ישיבתו הראשונה בתחילת חודש זה, נובמבר.
ונסה נכחה כנציגת ועדת בנים ומסרה את דרישות הועדה.
אלו הן החלטות הצוות לעת עתה:

1. הפאב יפתח פעמים בשבוע; פעם אחת בימי חול ופעם שניה ביום שישי.
 2. בימי רביעי (שבשלב זה זהו היום בו אנו פותחים כאמצע השבוע) יפתח הפאב מהשעה 21.00 מכירת משקאות תהיה עד השעה 23.00 בלבד.
המקום יוכל להמשיך להיות פתוח עד השעה 01.00
מגמת הערב תהיה לפתוח את המקום כפאב ולא כדיסקוטק.
ככוונתנו לפנות לכל מני אנשים שיפתחו מדי פעם ויגישו ערבים מגוונים, לדוגמא- ערבי ג'אז, ערבי מוסיקת קאנטרי ועוד. תרומתכם תבורך.
 3. בימי שישי הפאב יפתח מהשעה 21.30 אלא אם יש תכנית מסויימת שועדת תרבות מבקשת אותנו לפתוח קצת יותר מאוחר על מנת לא לפגוע בה, זאת רק במידה ואנו רואים שיש צדק בבקשה.
מכירת משקאות תהיה עד אשר האחראי העובד מאחורי הבאר מחליט לסגור.
הוא לא יעביר את המפתחות לאדם אחר - אלא ינעל את השתיה במקום המתאים.
המקום יכול להמשיך להיות פתוח.
מוסיקה תנוגן ברמת ווליום סבירה על כולם ובמידה ותהיה בקשה-ולו אף בודדה-להנמיך, יהיה על האחראי העובד לדאוג שתונמך.
באותה מידה יש להקפיד שהבס לא מפריע לאף אחד מבאי המקום או לאנשים הגרים באזור.
במידה ותהיה בקשה - ולו אף בודדה - להחליש, יהיה האחראי העובד אחראי לבצע זאת.
 4. לעת עתה יהיה אהוד אחראי לפתיחת המקום בימי שישי.
 5. מתנדבים, אולפניסטים ואורחים לא יוכלו לעבוד מאחורי הבאר.
הצוות ינסה לסכם על אנשים הניראים כמתאימים לפתוח את הפאב או לעזור בפתיחתו בימי שישי ולערוך רשימה קבועה, וכל זאת על מנת למנוע מאנשים שאינם אחראים מספיק לעבוד מאחורי הבאר - בעקבות נסיונות מהעבר אשר הביאו להפסדים לא קטנים.
 6. בגמר המלאי הנוכחי של משקאות מיובאים לא נקנה יותר עוד מלאי וזאת על פי דרישת ועדת בנים.
- ***תודתנו המיוחדת לאלן ו. בעבור שנות עבודתו ותרומותיו הרבות לפאב.***
בשאלות ובהסגות כלשהן ניתן לפנות לחברי הצוות.

מזל טוב מזל טוב

H A P P Y B I R T H D A Y

8/12/86 Ivan Levine
 Danny Friedlander
9/12 Sagi Katz
 Perry Fink
10/12 Imri Solomon
 Yo'av Robinson
11/12 Einav Eitam (Erenberg granddaughter)
12/12 Johnny Tenna
 Gilah Mader
 Avital Ney
 Itai Ben Ze'ev
13/12 Efraim Ma'ayan
 Miriam Hame'iri
 Danny Samberg

%%%%%%%%%

H A P P Y A N N I V E R S A R : Y

10/12/86 Chana & David Franklyn
11/12/86 Jerry Nymark

%%%%%%%%%

T O N I G H T in the Mo'adon
there will be a reception for
Dr. Jim Shalom, and his
friend Orly. All are invited,

No details of the film have arrived - sorry.

NEWS OF THE WEEK
+++++



* Our new doctor, Dr. Jim Shalom (please don't call him Jimmy. Apparently that is not a nice word in Canada!) will be starting work in the surgery this week. The nurses estimate that at the beginning, when he has to get to know all his patients, visits will take longer than usual, and therefore your request to see him might take a little time - Unless, G'd forbid there is something urgent.

* Ruth Rachmani has had to go to England for a while (approximately two months). In her absence Jean Pinkus will deal with everything to do with glasses.

* There is now a clean, dry storage room for furniture. If you want to put anything into storage, please speak to Jason or Hilary A.

* Two experts on the problems of "fluorisation" came to speak to us (and people from Machana'im, Ami'ad and Gadot) on the subject, and answer questions. Attendance from Kfar Hanassi was poor - 10 people! - and I only hope the Asepha that will have to decide whether to add the stuff to the general water supply, will have a better attendance!

* Our Social Committee has made a survey on attendance at the various holiday flats the kibbutz hired this summer; It seems that the flat in Naharia was occupied only 50% of the time, the one in Jerusalem had a 75% attendance, whereas both flats in Tel Aviv were occupied all the time. In the meantime we have rented the flat in Hayarkon St. for another year, with additional places coming up for consideration towards the season.

* Micha Lifshitz has gone to join his fiancé in England for a period, to meet the family, etc. Have a good time, and au revoir.

Micky Genislav, Amos Nitsan and Yariv Primost have gone/are going to explore the big world. Don't forget to keep in touch!

And a nice cosy Shabbat next to your radiator to you all.

I N G E



הבונים HABONIM

ד ב ר י ה מ פ ע ל - מ ס ' 5 - ד צ מ ב ר 1986

אנו נמצאים באמצע החורף - כששה חדשי עבודה ללא חופשים ארוכים, ימי חג, והפרעות אחרות של הקיץ. ההעברות של מכוונות ממקום ממקום, עם הפסקות הייצור השוטף שכרוכות בהן גם אחרינו. חדשים אלה צריכים להיות חדשי הייצור הפעילים ביותר, והבסיס לס"ה הייצור של השנה. כשחשוב התמחיר נעשה מאוקטובר עד ספטמבר כל החורף היה כלול. עכשיו הממשלה החליטה שכל המאזנים בארץ יצאו בתאריך אחד, 31 דצמבר, ולכן החורף יחולק לשניים, והתמחיר בעתיד יראה את המצב מינואר עד ינואר.

משך החודש האחרון, נדרש מעובדי המשרדים ובמיוחד מהחברות "להחזיק מעמד", כתוצאה מהפרעות בשימוש של בתי השימוש. אם החברים יבדקו את המצב של השטח בין אולמות העיבוד והמשרדים יראו תעלה חדשה שתחתיתה מכוסה ביטון. זאת תעלה הניקוז הראשי שבעצם אוספת את המים שיוורדים גם מהמשק, ומובילה אותם החוצה. משום שהעבודה נעשתה אחרי הקמת יחידות המיזוג של אולם העיבוד, נגרמו קשיים רבים לחפירת התעלה והעבודה נמשכה יותר זמן מרגיל. אגב, בבדיקה של משרד הבריאות, מעט דברים במפעל נמצאו לקויים, והתעלה הזאת היתה התלונה העיקרית של הבודק.

מאז שמחלקת הפיטינגים עברה למפעל החדש יחד עם מאה עובדים שכירים וכמה חברים, גברו הדרישות לתוספת שטח. מכל הצדדים. אנשי האלומיניום רוצים להתפשט על כל השטח שהשתחרר מיציקת הנירוסטה, ובקושי מסתפקים בשטח של היציקה עצמו. טוענים גם שמחסן המודלים אינו מספיק ורוצים "לכבוש" את הצריפים על יד המסגרית של מקס. אנשי רות שעברו מהמקום שלהם לצריף שבו עמדו מרכז העיבודים ומכוונות ה. C.N.C. טוענים שהמקום דחוס ביותר. אנשי המשרדים גם דורשים תוספות, המקום צר במשרד הראשי, בתמחיר, ובהנהלת חשבונות. אנשי המפעיל שיושבים בטרומי שבו ישב אוסי וחבריו תפסו את ספרית המעבדה ושולחן בחדר השרטוט. פרקינסון צדק בהחלט - ביצוע עבודה כלשהי ממלא את כל הזמן וכל המקום החפשי. אך הוא גם מצביע על העובדה שברגע שחברה מגיעה למצב של חוסר צפיפות, הרווחים מתחילים לרדת! אז בואו נקווה שגם אחרי שנבצע כל השינויים הדרושים כדי לתת יותר רווחה, המקומות שלנו יהיו עוד צפופים מדי. בכל אופן, לגבי המשרדים, התכנית היא להפוך כחצי חדר האוכל למשרדים וכך לאפשר הגדלת השטחים של המשרדים שהזכרתי למעלה.

אלומיניום - נובמבר היה חודש שיא בהיסטוריה של האגף הזה. סך המשלוחים הגיע ליותר מ-180,000\$! אם האגף ימשיך בהישגים אלה, יהיה מתחרה רציני של אגף הברזים. החברים שעובדים באגף זה השיגו עוד דבר. למרות הקושי בדבר לא הוסיפו מספר העובדים השכירים, שנשאר נמוך יותר מלפני שנה. יחד עם זאת קלטו מספר מתנדבים, 'גאפ', ושנת הכשרה, והצליחו להפעיל אותם ביעילות.

לגבי המשא ומתן עם כור בעניין העברת האגף לשותפות, יש לדווח שההסכמים בין החברות הגדולות מארה"ב, גרמניה, איטליה וישראל נחתמו. העניינים זזים לאט אך הכיוון בכל זאת ברור. החלק של ישראל במוצרים החדשים שעל שולחן התכנון, יהיה בשטח יציקת אלומיניום. משרד הבטחון שלנו אינו מוכן לעבוד עם מפעל קטן כמונו בלי הגיבוי של חברה גדולה, "קונצרן" כגון כור, ולכן הפיתוח של ענף זה תלוי בקשר עם כור. אין לצפות להרחבה רבה בהזמנות משרד הבטחון הרגילות. להיפך, הסימנים הם שההתחרות במחירים מטעם המתחרים היותר קטנים שלנו בארץ הולכת ומחריפה, ובמיוחד בשטח שבו די שלטנו - התעשייה האווירית. בזמן האחרון הפסדנו שתי הזמנות כאשר ההצעות של מתחרינו היו כ-40% נמוכות משלנו!

ברזים - המכירות בחדשים האחרונים היו טובות והגיעו ליותר מ-410,000\$ וזאת למרות קשיים רבים בכוח אדם. בני חזר מארה"ב יותר אופטימי מרגיל, ואפילו נסיונותיו לרכך את ההרגשה שעניינים זזים, אינם מסתירים את הרגשתו שאפשר לפתח שוק יפה שם. הפעילות בחזית הבינלאומית ערה מאד. ראובן היה בשוודיה כדי לחתום חוזה עם יבואן/מפיץ שם, קיים משא ומתן עם חברה גדולה בדנמרק לקבל את הנציגות שלנו שם. הסוכן שלנו בדרום אפריקה דורש מבני להגיע כבר אתמול כדי לחתום על עסקה של כ-200,000\$, מכרנו את הברזים הראשונים במזרח הרחוק, הגיעה פניה להצעת מחירים מאוסטרליה, ונקשרו הקשרים הראשונים עם מדינות בדרום אמריקה. כמובן, אין

הבונים HABONIM

- 2 -

הבטחה שכל הפעילות הזאת תישא פרי, אך בוודאי חלק מהמאמצים יצליח. ייצוא הדרך היחידה להגדיל באופן רציני את המחזור.

למרות ההפרעות שנגרמו לייצור בגלל העברת המכונות לאולם המשופץ, יש סימנים של שיפור מורגש ביעילות הייצור. החברים שמפעילים את מכונות ה-C.N.C. רכשו נסיון ויחד עם זאת יותר בטחון ביכולתם לנצל את המכונות. תכנון הייצור במסלול, ותיקי ייצור יוצאים באופן קבוע מהמחלקה הטכנית. סטיב, יהודה ואבי קיבלו על עצמם את התפקיד של טכנאי המשמרות, דבר שמוסיף גיבוי רציני לאלה שמפעילים את המכונות. התהליך של התיעלות בכל זאת איטי ואין לצפות לפריצה בבת אחת. בכל אופן, הכוון הכללי מוביל לשיחרור זמן על המכונות כדי שנוכל לייצר יותר ברזים בלי הצורך להשקיע כסף רב בתוספת מכונות.

המחלקה החלשה היא מחלקת ההרכבה - ברני הסכים, ממש מתוך לחץ מוסרי מצדי, ומצפון בעל משקל רב, לחזור לרכז את המחלקה עד שעמליה תשתחרר מסידור העבודה. המחלקה במצב לא טוב, חסרים עובדים מנוסים קבועים שלמדו את הטכניקות הדרושות ואיך לטפל בדרישות מיוחדות, ובעיות של התאמה שמתעוררות. אם לא נקבל תוספת של חברים בעלי חוש טכני בעתיד בקרוב ביותר, המחלקה תהווה פקק בקבוק רציני בתהליך הייצור.

המפעיל - אלן בניארד, ממציא המפעיל הזה, היה כאן לביקור. דנו איתו על צדדים טכניים רבים של המוצר. הוא קיבל על עצמו לתכנן 3 מידות הביניים שדרושות, כדי שנוכל למכור קו מושלם של מידות.

אורי א. וזאבי נסעו לאיטליה כדי לקבל את הקוקילות ושולחנות ההפעלה האוטומטיות שהוזמנו שם. הצוות הולך וגדל, והיום - נוסף לשמואל ואורי (המייסדים) עובדים אבי רובינסון (חלקית), דני המהנדס מגנוסר, סימון, אשר, והנדסאי/שרטט.

רונות - המשא ומתן מעייף. אחרי שהגענו לסף הסכם בין שלושת השותפים, אנשי גבעת ברנר נסוגו וכל העניין חזר לנקודת המוצא. אנו הצענו שאנשי חצור וגבעת ברנר מצד אחד יציגו בכתב הצעה משותפת מוסכמת ביניהם, ואנו מצד שני נציע את הצעותינו, ושעל יסוד הצעות אלו, הדיון הבא יהיה דיון מסכם שבו ישתתפו 3 חברים מכל משק שיהיו מוסמכים על ידי משקם לחתום על הסכם. ההצעות שהגיעו משותפינו היו ההצעות הקיצוניות שנקודות רבות מתוכן כבר סוכמו ועכשיו שוב הועלו. תשובתנו היתה כמובן גם קיצונית. אך לא די בכך, אנשי גבעת ברנר ביקשו לבדוק שוב את התזכיר המשותף שכבר שלחו! אני מניח שבין דצמבר לנואר הישיבה המסכמת בכל זאת תתקיים בהשתתפות החברים המוסמכים לחתום. בינתיים יש פעילות מסוימת בייצוא מוצרי רות אך השוק בארץ נשאר חלש מאד. אולי הגשמים האחרונים ישנו את המצב.

הבונים צנרת - אין לי "אינפורמציה פנימית" אך יש לציין שהמפעל עמוס הזמנות גם לפיטינגים גם לחיבור המהיר. השוק התעורר לא רק בארה"ב, גם באירופה. בתחום יציקות מספר ההזמנות לג'ובינג הולך וגדל. כמובן יש "בעיות שיניים" בייצור תוך מקום חדש וארגון חדש. בעיות אלה משפיעות דווקא עלינו באופן די רציני. יש הרבה לתקן בהספקת חלקי ברזים וגם באיכות היציקות שמגיעות אלינו. נכון הוא שחלק מסוים של הבעיות היו קיימות גם אצלנו, ותוך הקירבה והאפשרויות לתקן דברים על המקום לא הרגשנו. עכשיו כשאנו כאילו לקוחות וה"צנרת" ספק, כל החולשות עולות על השטח. אולי זה טוב לשנינו, וביננו נגיע לאיכות הגבוהה הדרושה.

נוסעים-נוסעים - בני היה בארה"ב, ראובן באירופה, אוסי וברוך מה"צנרת" היו גם בארה"ב ובאירופה, הנרי שפרונג היה באנגליה כדי לקבל קוקילות שהזמנו שם עבור הזמנה ממשרד הבטחון, וכפי שצינתי כבר, אורי א. וזאבי היו גם כן באירופה. הכל בחורף, בקור העולמי!

הבונים HABONIM

-3-

נכנסים ויוצאים - שבי נכנס לעבוד במחסן הברזים וכבר שמעתי את התלהבותו לכדורסל וכדורגל! אשר התחיל לעבוד כקניין טכני ומחסנאי של מח' המפעיל. ריימונד גוטר עובדת בהנהלת חשבונות. כעת עוד לא סוכם עם מוסדות המשק אם נקבל אותה בקביעות אך זאת הדרישה והתקווה שלנו. אפרת הצטרפה לצוות האלומיניום למשך השנה שהיא תהיה במשק לפני יציאתה ללימודים. אורה התחילה לעבוד במשרד האלומיניום במקום רות רחמני. רות סיימה את עבודתה במחלקה, ונסעה לאנגליה עם אמה לעניינים משפחתיים. בחזרתה היא מיועדת לעבוד עם ברוך בצנרת. טוני סיים את עבודתו במחלקת ההרכבה של הברזים ואחרי תקופה בחקלאות יצטרף לצוות האלומיניום. צביה קוניגס התחילה לעבוד בהנהלת חשבונות אך כעת אינה עובדת וזאת מטעם שמירת הריון. מאחלים לה שהכל ילך בסדר.

אני מקווה שלא שכחתי משהו. כדי שהדיווח יהיה מושלם, נא למסור לי שינויים במחלקות שלכם כדי שלא אשכח חלק מהתנועות.

עניינים כלליים - כלבים - נדמה לי שאנו המפעל היחיד שמקבל כבני בית את הכלבים המסתובבים. לא רק שכלבים מפריעים לחלק של החברים אלא הסתובבותם במפעל סכנה גם לעצמם. במקום שעובדים או מספלי בגושי מחכת כבדים, מכונות מסובכות, חומרים חמים מאד, כלי תחבורה שונים שמסתובבים הלך וחזור כל היום, אין מקום לכלבים. חברים מתבקשים בכל לשון של בקשה תקיפה לא להביא את כלביהם למפעל.

העולם הגדול - המצב של התעשייה בארה"ב אינו טוב ובמיוחד בתעשיות המחכת ומוצרי נפט. עובדים רבים פוטרו מעבודה וסך הכל, למרות התעוררות מסוימת בכלכלת ארה"ב, הסקטור היצרני אינו מתחזק כמו היתר. במסחר בינלאומי, קוריאא וטאיוון מוכרים יותר היום לארה"ב ממה שקונים

ההתחרות שלנו בעולם - הנה השוואת משכורות והוצאות סוציאליות של עובדי ייצור, בין כמה מדינות: ארה"ב - \$13.29 לשעה; גרמניה - 13.85; שווייץ - 14.01; יפן - 7.76. דרום קוריאא - 1.53; טאיוון - כ-2.5; הבונים - 6.3.

כשישבתי לכתוב את האגרת הייתי בטוח שאין לי חדשות לספר. אתכם הסליחה על האורך.

מיכאל כהן